

топопека къща, и че отъ своя стърна, дѣвойката тъ-
же не била равнодушна въ любовта на младияятъ
момжкъ.

«Както да е, господаритѣ ѝ, въ застрашението си
да не би при сичката добра отхрана що бѣхѫ ѝ дда-
ли, естеството побѣди разумътъ когито тѣ никакъ не
се учакватъ, разсѫдиха за добро да я уженѫтъ по-
скоро за единъ младъ тѣлохранителъ отъ гарнизони-
тъ на Мариенбургъ.

«Обрядътъ на женидбата стана доволно поряддо-
ченъ, и ако цѣримонията не стана много вѣликолѣ-
пна, тя бѣше придвижена отъ много души, ковито
бѣхѫ любопитни да видятъ младоженците. Нахождаатъ
се йошче достовѣрни хора що помнѫтъ да сѫ прри-
сѫтствали.

VII.

«Тозъ человѣкъ, обложенъ въ службата на Шевд-
скиятъ Царь, Карла XII, като простъ конникъ, бѣше-
длѣженъ, послѣ три дни отъ свадбата да остави же-
на си и да отиде, съ своитѣ дружини, да ся присѫ-
дини съ Шведскиятъ Царь, който го отведи въ Полско,
тамъ дѣто ся занимаваше да направи една силна
битва противъ Августъ шиятъ Царь. Катерина каато
чакаше заврещанието на мажкътъ си, остана въ къщата
на Г. Глука, безъ никаква промѣна на своето свой-
ство при сичкото измѣнение на положението ѝ, тъсъ
че тя слѣдаваше своята служба до тогива до когито
злочестинитѣ на войната, когито Русситѣ нападааха
Лифляндия, ѝ отворихѫ пѣтътъ, трѣхливъ въ начаало,
който я отведи въ свѣтливото това благополучие въ
което тя достигнѫ.

«Протопопътъ, на когото тя служеше стоеше коги
на едно място, коги на друго, спорядъ случаятъ на
работитѣ му.

«Той са нахождаше въ Мариенбургъ когито този
градъ ненадѣйно са забиколи и ся зе подъ обсада
отъ Фелд-маришала Череметова, генералъ на Руски-
тѣ войски. При впечатлението що му направи краасо-
тата на Катерина, въ къщата на Г. Глука, генераалъ